

Trang til Foretagelse af en Revision af den nugældende Margarinelov, saa tør jeg ikke afvise Paastanden om, at en saadan Revision i Virkeligheden er tiltrængt. Jeg fæster mig i saa Henseende fornemmelig ved de i det foreliggende Lovforslags § 10 indeholdte Bestemmelser vedrørende en betryggende Udskillelse af Tilvirkning, Salg og Fordeling af Margarine og dermed beslægtede Produkter fra de Lokaler, der er bestemte til Udøvelse af Mejeri-virksomhed. Hvis man nemlig vil hævde, at de tilsvarende Bestemmelser i den nugældende Lovs § 19 ikke er fyldestgørende, men at netop Hensynet til vor Smørproduktions uangribelig rene Linier kræver betryggende Bestemmelser i Lighed med dem, der nu er indførte i § 19, saa tør jeg ikke afvise dette. Jeg tror, at en saadan Paastand kan være rigtig, og jeg erkender altsaa dermed, at en Revision af Margarineloven kan være tiltrængt. Efter alt at dømme vilde en saadan Revision have været let gennemførlig, hvis man havde kunnet holde udenfor denne Spørgsmaalet om den nugældende Farvebestemmelse, thi det er jo herom — og egentlig kun herom —, at Anskuelse brydes og brydes under den Form, at en Del af Margarineforbrugerne — ikke alle, men formentlig den større Del af disse — anser det for et Gode og navnlig for en Bekvommelighed for Husmødrene, at Salg af farvet Margarine gives fri i Indlandet, medens paa den anden Side Smørproducenterne med sjælden Enstemmighed nærer en afgjort Frygt og Betænkelse for, at Ophævelsen af Farvebestemmelsen kan komme til at medføre uheldige Virkninger for vort Smørs Stilling paa Verdensmarkedet.

Jeg sagde, at ikke alle Margarineforbrugere ønsker Farvebestemmelsens Ophævelse. Der er jo nemlig mange af disse, som netop er særlig vel tilfredse med den nuværende Ordning, og som gerne ser denne opretholdt, fordi de befrygter, at Tilladelsen til Farvning af Margarine kan komme til at dække over Kvalitetsmangler og kan komme til at aabne Adgang for, at Margarine og Margarineblandinger udgives for Smør. Der turde være Anledning til at søge foretaget en Vurdering af de respektive Interesser, der er knyttede til de modstridende Anskuelse i denne Sag. Paa den ene Side har vi et formentlig stort Udsnit af Margarineforbrugerne, som ønsker at kunne købe Margarinene med netop den gule Farvetone, som man sætter Pris paa. Dette Ønske har mange Talsmænd her paa Rigsdagen,

muligvis ogsaa indenfor den Partigruppe, jeg tilhører; thi hvor smidige og bøjelige de politiske Delingslinier end mange Gange viser sig at være med Hensyn til at følge ogsaa Skillelinierne i den faglige Opfattelse, er der neppe Anledning til at tro, at de netop skulde falde sammen med den ved Margarineskalaens Farvetone Nr. 9 optrukne Farvelinie. Det paagældende stærkt fremholdte Ønske bør naturligvis Rigsdagen prøve og afgøre under Sammenholden af dets Berettigelse og Vægt med de andre Hensyn, der er at tage ved dette Spørgsmaals Afgørelse. Paa den anden Side staar Smørproducenterne, som med Enstemmighed nærer Frygt for, at Farvebestemmelsens Ophævelse kan, trods det dertil knyttede Forbud mod Udførsel af kunstigt farvet Margarine og Margarine med stærkere Farvetone end den nugældende Skalas Nr. 9, komme til at skade vort Smørs Anseelse og Konkurrencedygtighed paa Verdensmarkedet. Fra alle Sider er man enig om, at hvis denne Frygt er berettiget, afstaar man fra at ændre i den nugældende Farvebestemmelse, thi de af mig i mine indledende Udtalelser citerede Linier af Folketingsudvalgets Betænkning godtgør jo, at man vil ikke foretage noget Skridt, der kan tænkes at skade det danske Smørs Anseelse og Konkurrencedygtighed.

Men, hævder saa Tilhængerne af Farvebestemmelsens Ophævelse, en saadan Frygt er ogsaa uberettiget, vi har Statskonsulent Harald Fabers Ord herfor, han siger med sin Autoritet god for, at en Frygt paa Grund af Ophævelsen af denne Farvebestemmelse savner Hjemmel. Ogsaa jeg erkender, at der tilkommer Statskonsulent Harald Faber al mulig Honnør for den Maade, hvorpaa han har fungeret som Varetager af vor Landbrugseksports Interesser paa vort engelske Hovedmarked; han har i den nævnte Egenskab været vort Landbrug og dermed sit Hjemland til uvurderlig Nytte. Men hvor megen Autoritet man nu end vil tillægge Harald Faber som Dommer i et Forhold som det her omhandlede, maa jeg dog erklære, at hvis den Dom, Statskonsulent Faber fælder i dette Forhold, er i Modstrid med den Dom, der fældes af Landbrugets Organisationer herhjemme, og naar disse Landbrugsorganisationer enstemmig gennem alle Grader, lige fra de mindste til de største Producenter, udtaler, med Øjet aabent for sandsynlige fremtidige Vanskeligheder for vor Smørekseport, at man her maa søge undgaaet, særlig til nærvæ-